

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Θέματα

Ομάδα Α

1. α) Να δώσετε το περιεχόμενο των παρακάτω όρων: Αγρανάπαυση, Δ.Ο.Ε, Πάουερ, Αγροτική μεταρρύθμιση.
(μον. 12)
β) Πώς ρυθμίστηκε το πρόβλημα του αγροτικού ζητήματος κατά το 1907; (μον. 5)

2. Η διανομή των εθνικών κτημάτων συνάντησε δυσκολίες εξαιτίας
 - α. του βυζαντινορωμαϊκού δικαίου που εφαρμόζονταν στο νέο ελληνικό κράτος
 - β. της ανυπαρξίας τίτλων ιδιοκτησίας
 - γ. της ύπαρξης συστήματος πολιτικής προστασίας
 - δ. της στροφής προς τη βιομηχανική ανάπτυξηΝα επιλέξετε τη σωστή απάντηση και να αναπτύξετε σύντομα το περιεχόμενο της (μον. 8)

3. Τι γνωρίζετε για την κατασκευή του σιδηροδρομικού δικτύου της Ελλάδας;

(μον. 10)

4. Τι γνωρίζετε για τα αποτελέσματα των βαλκανικών πολέμων ;

(μον. 10)

5. Συνδέστε τα στοιχεία της στήλης α με αυτά της στήλης β . (μον. 5)

Τομέας δραστηριότητας κατά περιοχή.

Στήλη α.	Στήλη β
α. Μήλος.	1. Διώρυγα
β. Νάξος .	2. Άργυρος
γ. Λαύριο.	3. Θειάφι
δ. Κόρινθος.	4. Αποξήρανση
ε. Κωπαιδα	5. Σμύριδα
στ. Εύριπος.	6. Διάνοιξη πορθμού

Ομάδα Β

6.Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο των παραθεμάτων και τις σχετικές πληροφορίες του βιβλίου σας να αναφερθείτε στην αναγκαιότητα δημιουργίας τραπεζικού συστήματος στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος, καθώς και στην ίδρυση και τη δραστηριότητα της Εθνικής Τράπεζας στα πρώτα στάδια της λειτουργίας της.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η εξάρτηση των καλλιεργητών από τους σταφιδεμπόρους και τους τοκογλύφους, μοντέλο του οποίου πρώτοι διδάξαντες ήταν οι Άγγλοι έμποροι της κορινθιακής στο τέλος του 18ου αιώνα, παγιώθηκε μετά την ανεξαρτησία και αποτέλεσε στη συνέχεια κύριο χαρακτηριστικό της σταφιδοπαραγωγής για όλο τον 19ο αιώνα. [...] Οι έμποροι των πόλεων, με κάποιες διαμεσολαβήσεις τοπικών μικρεμπόρων ή παραγγελιοδόχων στις επαρχίες, διοχέτευαν χρήμα ή και εμπορεύματα για τις ποικίλες ανάγκες των χωρικών. Ως εγγύηση προαγόραζαν το

εμπορεύσιμο τμήμα της καλλιέργειας του επόμενου χρόνου, εισέπρατταν δηλαδή σε είδος το μικρό κεφάλαιο που δάνειζαν, συν τους τόκους [...] Ο τόκος κυμαινόταν από 18% έως 24%, πολλές φορές δε ήταν ακόμη υψηλότερος, ενώ ο παραγωγός ήταν υποχρεωμένος να παραδώσει όλο τον σταφιδόκαρπο στο δανειστή του. Έτσι η παραγωγή του ήταν πάντα προαγορασμένη και ο έμπορος μπορούσε να κερδοσκοπεί επί της τιμής αγοράς του προϊόντος.

Βασίλειος Πατρώνης, Ελληνική Οικονομική Ιστορία, Οικονομία, Κοινωνία και Κράτος στην Ελλάδα (18ος – 20ος αιώνας), Ελληνικά ακαδημαϊκά ηλεκτρονικά συγγράμματα και βοηθήματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Μετά την ίδρυση της Βασιλείας του Όθωνος έχων ο Εϋνάρδος εν Ελλάδι ρέκτην και πεπειραμένον συνεργάτην, τον φίλον αυτού Γεώργιον Σταύρον, έπεμψε αυτώ προς κυκλοφορίαν κεφάλαιον δραχμών 500.000, όπως δοκιμάση αν ο τόπος ήτο ώριμος προς τραπεζικάς εργασίας και προπαρασκευασθή συνάμα βαθμιαίως το προς τοιαύτας εργασίας έδαφος. Ευθύς δε ως έκριναν επίκαιρον, προέβησαν εις διαβήματα παρά τη Κυβερνήσει πεισθείση όπως συνδράμη και υλικώς το έργον συμμετέχουσα διά χιλίων μετοχών. Αποτέλεσμα των ενεργειών τούτων υπήρξεν η κατάργησις του περί Τραπεζής Νόμου του 1836 και η έκδοσις του Νόμου της 30ης Μαρτίου 1841, του πρώτου εκ των νόμων δι' ών συνέστη και εφ' ών θεμελιούται η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Διά του νόμου τούτου το κεφάλαιον της Τραπεζής ωρίσθη εις πέντε εκατομμύρια και παρεχωρήθη αυτή το δικαίωμα προς έκδοσιν τραπεζικών γραμματίων εις τον κομιστήν».

Ιωάννης Βαλαωρίτης, Ιστορία της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος(1842-1902), εν Αθήναις, 1902, αναστατική έκδοση Μ.Ι.Ε.Τ., 1988, σ. 6.

7. Αξιοποιώντας τα στοιχεία που δίνονται στο παρακάτω κείμενο και τις ιστορικές γνώσεις σας, να παρουσιάσετε και να ερμηνεύσετε τις ανακατατάξεις που συντελέστηκαν στα ελληνικά ναυτιλιακά κέντρα μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Ελλάδας και έως τα τέλη του 19ου αιώνα. (μον. 25)

Κείμενο

Μόνο η Ερμούπολη παρουσιάζει εντυπωσιακή άνθηση στο διάστημα του αιώνα 1830-1870, όταν κυριαρχεί στο διαμετακομιστικό εμπόριο του Αιγαίου που γίνεται ακόμη με ιστιοφόρα. Άλλα τα λιμάνια που είχαν πλουτίσει από τη ναυτιλία (το Γαλαξίδι, η Ναύπακτος, οι Σπέτσες, η Κύμη, και κυρίως η Ύδρα) και είχαν δημιουργηθεί σ' αυτή τη βάση μικρές αλλά συμπαγείς αστικές κοινότητες, γρήγορα καταστράφηκαν και έχασαν τον πρώτο αστικό χαρακτήρα καταστράφηκαν. Τα ιστιοφόρα που άλλοτε στην περίοδο 1700-1820, πλούτιζαν τους νησιώτες, είχαν αποδεκατιστεί από τον πόλεμο (οι απώλειες σκαφών κυμαίνονταν από 50 ως 60%). Σιγά σιγά βέβαια επισκευάστηκαν ή αντικαταστάθηκαν, αλλά η αναπόφευκτη και βαθμιαία εκτόπιση τους από τα ατμοκίνητα πλοία, έδωσε γερό χτύπημα στους παραδοσιακούς караβοκύρηδες. Από το 1850, μειώνονται προοδευτικά οι ναυπηγικές εργασίες των νησιών, καθώς και το σύνολο των ναυπηγικών δραστηριοτήτων που είχαν αναπτυχθεί γύρω από τη ναυτιλία.

Η Σύρος, αδιαμφισβήτητο κέντρο και διαμετακομιστική αποθήκη του Αιγαίου συγκεντρώνει από το 1864 τα μισά περίπου σκάφη. Τα ναυπηγεία διευκόλυναν την κατασκευή ολοένα και μεγαλύτερων πλοίων για να αντιμετωπιστεί ανταγωνισμός με τα ευρωπαϊκά ατμόπλοια. Πολύ σύντομα, λοιπόν, αρχίζουν να παρακμάζουν όλες αυτές οι πόλεις ακόμη και η Σύρος από το 1880. Πράγματι, από τη στιγμή που γενικεύτηκε η χρήση των ατμοκίνητων σκαφών, η ναυτιλία μετατράπηκε βαθμιαία σε οικονομική επιχείρηση μεγάλης εμβέλειας. Αναπόφευκτα, το οργανωτικό κέντρο της μετατοπίστηκε προς την πρωτεύουσα και από κει με λιμάνι τον Πειραιά, κυριάρχησε σιγά σιγά σε όλο το εσωτερικό θαλάσσιο εμπόριο, που άνθιζε το ελληνικό χρηματιστικό κεφάλαιο του εξωτερικού.

Κ. Τσουκαλας,
Εξάρτηση και αναπαραγωγή.

Σας ευχόμαστε επιτυχία !!!!